



Ανάμνηση Οπτασίας Σοφιανής (2024)

6 Αυγούστου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

6 Αυγούστου ...

Ανάμνηση Οπτασίας Σοφιανής ...

Σε κάποια περιοχή πλησίον της Κωνσταντινουπόλεως που ονομάζεται Άβυδο , κατοικούσε ένας Ορθόδοξος και Ευλαβής Χριστιανός , με την Ενάρετη και θεοφιλή σύζυγό του Σοφιανή το 1607 μ.Χ. ...

Ασθένησε η Σοφιανή , παρέμεινε στο κρεβάτι Της είκοσι ημέρες , χωρίς να μπορεί να σηκώσει ούτε το κεφάλι Της , κατά την δύση του ηλίου της 3ης Αυγούστου , άπλωσε τα χέρια Της στον ουρανό , φάνηκε σαν να εξέπνευσε ...

Οι συγγενείς Της ετοίμαζαν την Ταφή , διεπίστωσαν ότι κάτω από τον αριστερό μαστό Της , το μέρος εκείνο ήταν θερμό , η κατά σάρκα αδελφή της , μέσα στην απελπισία και τον πόνο της , πήρε κρύο νερό , ράντισε Την Σοφιανή η οποία συνήλθε λέγοντας της ...

Καλλίτερα να μην είχες έλθει αδελφή μου , περισσότερη ζημία μου προξένησες , παρά ζωή πρόσκαιρη , οι φωνές σου με εξέβαλαν από τον Φωτεινό Παράδεισο και την ανέκφραστη Δόξα Του Θεού που απολάμβανα , έπρεπε όταν με είδες νεκρή , να χαιρόσουν περισσότερο και να ευχαριστούσες Τον Θεό , παρά τώρα όπου με βλέπεις και έζησα ...

Της ζήτησαν οι παρευρισκόμενοι να διηγηθεί τα Μυστήρια Του Θεού που είδε στην άλλη ζωή , εκείνη ζήτησε Πνευματικό να τα Εξομολογηθεί , εάν εκείνος κρίνει ότι είναι εύλογο , να τα μάθουν και άλλοι ...

Ο Πνευματικός Ιερόθεος Κουκουζέλης , Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Σταυροβουνίου Κύπρου , ο οποίος με Πατριαρχική προσταγή πήγε να Εξομολογήσει Την Σοφιανή ...



Ἡ οποία διηγήθηκε τα εξής ,

Καθὼς σηκώθηκα , κάθισα στο κρεβάτι μου , λιποθύμησα , βλέπω μπροστά μου ἓνα αστραπόμορφο Νεανία , ο οποίος κρατοῦσε στα χέρια του ἓνα χρυσό δοχεῖο γεμάτο νερό , μου εἶπε , Σοφιανή γνωρίζω ὅτι ἔχεις μεγάλη δίψα , ἡ καρδιά σου φλέγεται ἀπὸ τὴν ἀσθένεια , ἀν πιεῖς αὐτὸ το Ζῶο πάροχο νερό , θα υγιαίνεις στὴν ψυχὴ , στο σῶμα καὶ θα ἔχεις παντοτινὴ χαρά ...

Ακούγοντας σκίρτησα ἀπὸ χαρά , τίποτε δὲν ἤθελα παρὰ νὰ βλέπω ἐκεῖνο τὸν Νέο , ὅταν ἔλαβα το ποτήρι στα χέρια μου γιὰ νὰ το πῶ , δὲν ξέρω πῶς , ἀρπάχτηκα ἀπὸ τὴν ζωὴ , ἐπὶ τρία ἡμερονύκτια ἔλειπα ἀπὸ το σῶμα , ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀκολούθησε ἐκεῖνο Τὸν Νέο καὶ ἀνεβαίναμε στὸν οὐρανὸ ...

Περάσαμε ἐπτά σφαιροειδεῖς κύκλους τοῦ οὐρανοῦ μέσα σὲ σκότος βαθύ , φθάσαμε σὲ ἓνα Φωτεινὸ τόπο , ἐκεῖ βρισκόνταν δύο ψηλές Θαυμαστές Πύλες , ἡ δεξιὰ ἦταν κατασκευασμένη ἀπὸ καθαρὸ χρυσὸ καὶ πολύτιμους λίθους , ἐνὼ ἡ ἀριστερά ἀπὸ χαλκὸ καὶ ἀναμμένο σίδερο , ποὺ φαινόταν σαν φλογεροὶ ἄνθρακες , γύρω ἀπὸ αὐτὴν στέκονταν πλήθος ἀπὸ φρικωδέστατους οπλισμένους γίγαντες , ποὺ φύλαγαν τὴν Πύλη , ἐγὼ ἔμεινα ἄφωνη ἀπὸ τὸν φόβο μου ...

Μου λέει ὁ οδηγός μου , βλέπεις ἀδελφή αὐτές τὶς Πύλες , εἶναι οἱ Πύλες τῆς Δικαιοσύνης , ἡ χρυσὴ εἶναι τῆς Βασιλείας Τῶν Οὐρανῶν , ἡ σιδερένια τῆς κολάσεως τῶν ἀμαρτωλῶν , ἀνεβήκαμε ψηλότερα σὲ Φωτεινότερο τόπο , ὅπου στέκονταν ἀπειρα πλήθη Φωτοφόρων ἀνδρῶν , τῶν ὁποίων οἱ θέσεις δὲν ἦταν ὅλες σὲ ἓνα τόπο , ἀλλὰ ἄλλου ἦταν ψηλότερα καὶ ἄλλου χαμηλότερα ...

Τότε ὁ οδηγός μου με τοποθέτησε ἀνάμεσα στους Ἀγγέλους λέγοντάς μου , Σοφιανή ἐδῶ σκύψε καὶ Προσκύνησε , τότε ἐγὼ ἔσκυψα , Προσκύνησα με φόβο , ποιόν δὲν εἶδα , Ἐκεῖνος πάλι με σήκωσε καὶ μου εἶπε , στάσου ἐδῶ νὰ γνωρίσεις τὰ τεράστια τῆς Δευτέρας Παρουσίας Τοῦ Κυρίου , εἶδα ἓνα Πύρινο , Λαμπρὸ καὶ Βασιλικὸ Θρόνο , κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἦταν ἓνα ἀνθρώπινο χέρι , το ὁποῖο κρατοῦσε μίαν ζυγαριά ...

Γύρω ἀπὸ αὐτὸν Τὸν Θρόνο , στέκονταν Ἀναρίθμητα πλήθη Ἀγγέλων , Οἱ ὁποῖοι ἀνέβαιναν ἀπὸ τὴν ὁδὸ ποὺ ἦλθα καὶ ἐγὼ , μεταφέροντας ψυχές ἀνθρώπων , ἀνδρῶν , γυναικῶν καὶ παιδιῶν , ὅταν τὶς ἀνέβαζαν , ἔλεγαν , Προσκυνάτε ἐκεῖνες οἱ ψυχές , Προσκυνούσαν ὅπως ἔκανα καὶ ἐγὼ ...

Επάνω στὸν Θρόνο , μέσα σὲ Φωτεινές Νεφέλες , καθόταν Ὁ Δεσπότης Χριστὸς , ἐνδεδυμένος ἓνα γαλάζιο πορφυρὸ ἔνδυμα , ἀπὸ τὴν δυνατὴ Λάμψη τοῦ προσώπου Τοῦ , δὲν μπόρεσα νὰ Τὸν ατενίσω , Οἱ παριστάμενοι Ἄγγελοι ἔψαλλαν , Ἅγιος , Ἅγιος , Ἅγιος , Κύριος Ὁ ὢν καὶ προὼν καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός , ἐλέησον τὸ πλάσμα σου ...

Ἄλλοι Ἀγγελικοὶ χοροὶ ἔψαλλαν , Ἅγιος , Ἅγιος , Ἅγιος Κύριος Σαβῶθ πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς Δόξης Σου , ἐκεῖνοι ποὺ ἦταν μαζί μας ἔψαλλαν , Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἄνθρωποις εὐδοκία , ἄλλοι δὲ ἔψαλλαν το , Ἀλληλούια ἀνὰ τρεῖς φορές , ἐνὼ ἄλλοι το , Ἀμήν , Ἀμήν , Ἀμήν καὶ οὐδέποτε



έπαυαν την Δοξολογία Τους ...

Από τα δεξιά Του Χριστού στεκόταν η Θεοτόκος , αριστερά Ο Τίμιος Πρόδρομος , όπως Τους Εικονίζουν οι Αγιογράφοι ,
Οι Άγγελοι όταν τελείωναν την Δοξολογία Τους , Προσκυνούσαν Τον Κύριο κλίνοντας τις κεφαλές Τους , Ο Κύριος ύψωνε τα άχραντα χέρια του και Τους Ευλογούσε ...

Από τα Δεσποτικά δάκτυλα των χεριών Του , έπεφταν ποταμηδόν πολύτιμοι λίθοι και μαργαρίτες ,
ρώτησα Τον οδηγό μου , τι είναι αυτά τα Μυστήρια ,
εκείνος μου είπε , Σοφιανή τους μαργαρίτες και τους πολύτιμους λίθους που πέφτουν από το δεξί χέρι Του Δεσπότη κατέρχονται στη γη ...

Αυτοί είναι το άφατο Έλεος Του , η άπειρος Αγάπη την οποία έχει προς το γένος των ανθρώπων , των Ορθοδόξων Χριστιανών , για αυτό πέμπει την Ευλογία Του στα σπίτια των αγαθών Ορθοδόξων Χριστιανών , που Φυλάττουν απαρασάλευτη την Πίστη σε Αυτόν και σε όσους Εξομολογούνται καθαρά τις αμαρτίες τους ,
εφαρμόζουν τις Θείες Εντολές και απέχουν από τα θελήματα του διαβόλου , όλους αυτούς τους Ευλογεί και τους Λυτρώνει από κάθε κακό , αυτοί που ελεούν και αγαπούν τον πλησίον τους , απολαμβάνουν ζώντας αυτές τις Ευλογίες , μετά τον θάνατο τους κληρονομούν την εδώ διαμονή και Μακαριότητα ...

Οι Φλογοειδείς πύρινοι κόμποι που πέφτουν από το αριστερό του χέρι σημαίνουν τον θυμό , την οργή και την αγανάκτηση Του , για αυτούς που κάνουν αμαρτωλή ζωή και αδικούν τον πλησίον τους , αυτοί όχι μόνο στερούνται την πρόσκαιρη ζωή , παραπέμπονται στο αιώνιο πυρ για να κολάζονται με τους ακάθαρτους δαίμονες ,
αριστερά από τον Θρόνο και την ζυγαριά διακρινόταν μέγα χάσμα , από το οποίο εξερχόταν αφόρητη δυσωδία , θειαφώδης αύρα καπνού , αναρίθμητες σπαρακτικές φωνές ανθρώπων , που συνεχώς φώναζαν , ούαι καὶ τὸ ἄλλοίμονο ...

Οι Άγγελοι έφερναν τις ψυχές των ανθρώπων από την γη , αφού Προσκυνούσαν , τις οδηγούσαν σε εξέταση όλων των έργων τους που έκαναν στην γη , τα μεν καλά τα έθεταν στο δεξί μέρος της ζυγαριάς , τα δε πονηρά στο αριστερό της ,
τις σωσμένες και Άγιες ψυχές έδινε Εντολή Ο Χριστός και τις οδηγούσαν Οι Άγγελοι στον τόπο που βρισκόταν η Χρυσή Πύλη , ενώ τις αμετανόητες και αμαρτωλές ψυχές , τις έριχναν στο χάος της αβύσσου ...

Οι Άγγελοι χαιρόντουσαν και ευφραίνόντουσαν για τις σωσμένες ψυχές , ενώ λυπόντουσαν και σκυθρωπάζαν για τις κολασμένες , εκείνη την στιγμή έφεραν Οι Άγγελοι μία ψυχή , της οποίας πλεόναζαν οι αμαρτίες της , από τα αγαθά της έργα ,
επρόκειτο Ο Κύριος να κάνει νεύμα στους Αγγέλους να την ρίξουν στο χάος , τότε παρουσιάσθηκε η Κυρία Θεοτόκος και ο Τίμιος Πρόδρομος ...

Παρακαλούσαν Τον Κύριο λέγοντας ,
Οι οικτιρμοί σου , Μακρόθυμε , νικούν την οργή σου , αν και είναι αμαρτωλή αυτή η ψυχή , δεν έπαυσε να Φυλάγει την Αληθινή σε σένα Πίστη , για αυτό σε Ικετεύομε να την συγχωρήσεις , τότε ήλθαν Οι Άγγελοι προβάλλοντας τις ελεημοσύνες , τις Λειτουργίες , τα κεριά , το λάδι , τις



προσφορές και τα Μνημόσυνα τα οποία έκανε ...

Ανέβηκαν και οι Προσευχές των Ιερέων , οι οποίοι Λειτουργούσαν για αυτή την ψυχή , οι αγαθοεργίες των γονέων και συγγενών της , που προσφέρθηκαν στους πτωχούς για την ανάπαυση της , ακούσθηκαν οι Δεήσεις των πτωχών , που έλαβαν τις ελεημοσύνες από τους συγγενείς της , λέγοντας , Ὁ Θεός να την συγχωρήσει , τότε ακούσθηκε η Φωνή Του Δεσπότου να λέει , ιδού για την Δέηση των Ιερέων μου και των αδελφών μου των πτωχών , δίνω συγχώρεση σε αυτή τη ψυχή ... Επρόκειτο να νεύση Ο Κύριος με το δεξί Του χέρι , να βάλουν Οι Ἄγγελοι την ψυχή αυτή μαζί με τούς δικαίους , έφθασαν στον Θρόνο Του οι οδυρμοί , οι φωνές , τα μοιρολογήματα , οι αγανακτήσεις των γονέων της και οι βλασφημίες κατά Του Θεού , τις οποίες έλεγαν επηρεασμένοι από την θλίψη τους , έτσι εξεδήλωναν την απιστία τους ...

Στο ενδέκατο άρθρο του Συμβόλου Της Πίστεως , Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν , Ο Κύριος είπε , επειδή δεν αρκέστηκαν στις Δεήσεις των Ιερέων μου , αντιμάχονται εναντίον μου , να σηκώσετε αυτή την ψυχή και να την ρίξετε στο σκότος το εξώτερο , Οι Ἄγγελοι λυπήθηκαν για αυτή την ψυχή , κάνοντας υπακοή στον Χριστό , πήραν την ψυχή και την έριξαν στο αχανές εκείνο βάραθρο της κολάσεως ...

Τότε τόλμησα και εγώ η ταλαίπωρη να ρωτήσω , γιατί Κύριε μου λυπούνται τόσο πολύ Οι Ἄγγελοι , όταν ρίχνεται κάποια ψυχή στο βάραθρο της κολάσεως , Εκείνος μου είπε , αυτό το χάος είναι εκείνο που χωρίζει τους δικαίους από τους αμαρτωλούς και βυθίζει όσους πέσουν στον αφώτιστο αυτό τόπο του Ἄδου , στον οποίο κολάζονται αιωνίως , εάν έχουμε όλοι χαρά για τους σωσμένους , πολύ περισσότερο έχουμε λύπη για αυτούς που κολάζονται ...

Ακούω ξαφνικά μεγάλο θόρυβο , ερχόντουσαν Ἄγγελοι φέροντες μία ψυχή με ψαλμωδίες , θυμιάματα , λαμπάδες και φωτοχυσίες , αυτή η ψυχή ερχόταν με πολλή χαρά , παρρησία , οι ψυχές των δικαίων ήλθαν για να την προϋπαντήσουν , είχε η μακαρία αυτή ψυχή το ένδυμα της λευκό και καθαρό σαν τον ήλιο , δεν έφερε καμία κηλίδα η στίγμα αμαρτίας , όπως είχαν οι άλλες ψυχές , το ένδυμα αυτό ήταν η στολή του Αγίου Βαπτίσματος , το οποίο φύλαξε αμόλυντο και για αυτό Έλαμπε τόσο πολύ ...

Αυτή η ψυχή Προσκύνησε όπως όλες , Οι Ἄγγελοι βόησαν μεγαλόφωνα λέγοντας , σε Ευχαριστούμε Παντοκράτωρ Δέσποτα , διότι είδαμε ψυχή δικαίου καθαρή και αμόλυντη από την αμαρτία , τότε ακούσθηκε βροντώδης η Φωνή Του Δεσπότου , πάρετε αυτή και να την αναπαύσετε μαζί με Τους Αγίους ...

Έπειτα στρέφοντας τον Λόγο Του και το χέρι Του προς εμένα , είπε , να οδηγήσετε και Την Σοφιανή στις κατοικίες και Μονές Των Αγίων μου , για να Τις δει , όμως Την αναζητούν πολλοί στον κόσμο , για αυτό να Την επιστρέψετε στο σώμα της , για να σωθούν και άλλοι από την εξιστόρηση αυτής Της Οπτασίας που Αξιώθηκε εδώ να δει , αν αγωνισθεί να αποκτήσει και άλλες Αρετές και ευδοκιμήσει τελείως , τότε θέλει να Αξιωθεί μετά από τρεις χρόνους να απολαύσει μεγαλύτερες Τιμές ...

Μετά τον Λόγο Του Δεσπότου , με άρπαξε Ο Ἄγγελος και ακολουθήσαμε εκείνη την δικαία ψυχή , ενωθέντες με άλλες σωσμένες ψυχές , φθάσαμε μπροστά από την Χρυσή Πύλη Του Παραδείσου ,



Ξαφνικά είδα μπροστά μου Την Κυρία Θεοτόκο με ανέκφραστη Δόξα , μαζί της ήταν ο Απόστολος Πέτρος ,
Ο οποίος κρατούσε στα χέρια Του κλειδιά , άνοιξε την ωραία εκείνη Πύλη και μπήκε πρώτη η Θεοτόκος , κατόπιν ο Πέτρος και μετά Οι Άγγελοι με τις ψυχές που μετέφεραν , με αυτούς πήγα και εγώ ...

Ο τόπος αυτός ήταν τόσο Φωτοστόλιστος και Πανευώδης , θαύμαζα και χαιρόμουν ανεκδιήγητα , το έδαφος δεν έμοιαζε με την γη τη δική μας , η οποία έχει ανηφόρες , κατηφόρες , πέτρες , ποτάμια και όσα άλλα βλέπουμε , ήταν λευκή σαν το καθαρό βαμβάκι η σαν χρυσό ύφασμα στολισμένο με ποικίλους πολύτιμους λίθους και μαργαριτάρια ...

Είδα δένδρα ψηλά , ευώδη , κατάφορτα από άνθη και ωραιότατους καρπούς , που έμοιαζαν με ρόδα και κρίνα , κάτω από τα δένδρα φαίνονταν ότι ήταν χρυσοπόρφυρα στρώματα , επάνω στα οποία αναπαύονταν άνδρες , γυναίκες και παιδιά , μεταξύ των οποίων γνώρισα πολλούς από την πατρίδα μου την Άβυδο , οι οποίοι είχαν πεθάνει , είδα τον Ιερέα πατέρα μου Ιωάννη , την μητέρα μου Αναστασία και μία αδελφή μου , όμως δεν μπόρεσα να τους πλησιάσω και να τους μιλήσω , οι κατοικίες τους δεν ήταν όμοιες , όπως ήταν οι Αρετές και τα έργα τους εδώ στη γη ...

Βαδίζοντας προς τα εμπρός είδα Τους Αγίους , οι οποίοι ήταν σε ψηλό Φωτεινότερο τόπο , περιπατούσαν Όλοι λευκό φορεμένοι ενδεδυμένοι με Λαμπρότατο Φως , αναρωτιόμουν ποιοι να είναι άραγε αυτοί , στράφηκε η Θεοτόκος προς εμένα και μου είπε , Σοφιανή βλέπεις τις Αναπαύσεις Των Αγίων , βάδιζε γρήγορα να προφθάσεις να Προσκυνήσης Τον Δίκαιο Αβραάμ , διότι δεν θα τον δεις καθώς το ποθείς , τότε έτρεξα , είδα να κάθεται σε ένα ωραιότατο Θρόνο , γύρω Του αναρίθμητες ψυχές με πολλή ευφροσύνη και χαρά , με είδε Εκείνος και μου ένευσε να Τον πλησιάσω ...

Παίρνοντας Θάρρος έτρεχα για να Τον φθάσω , εκείνη την στιγμή άκουσα τις φωνές της αδελφής μου , με το κρύο νερό ράντισε το πρόσωπο μου , επανήλθα στον εαυτό μου , αισθάνθηκα μεγάλο βάρος και ψυχρότητα στο σώμα μου , σαν να ήταν πάγος , σιγά - σιγά εμψυχώθηκε το σώμα και συνήλθα τελείως ...

Άκουσε με προσοχή ο Πνευματικός της , την αφήγηση , Την ρώτησε , είδες κανένα άλλο Μυστήριο παιδί μου , είδες δαιμόνια τελωνειακά , κολάσεις αμαρτωλών , όπως βλέπουν πολλοί άλλοι , Η Σοφιανή απάντησε , δεν είδα Πάτερ μου , γνωρίζεις κανένα αγαθό που να έπραξες στην ζωή σου , τι καλό ζητείς από εμένα Την αμαρτωλή , επειδή με αναγκάζεις θα σου πω αυτό που γνωρίζω ...

Πριν τρία χρόνια εκεί που έγνεθα στο πατρικό μου σπίτι , μία μεσημβρία άκουσα μεγάλη βοή και ταραχή , σαν να συνέβαινε σεισμός , τότε βλέπω με τα μάτια μου τρεις Ιεροπρεπείς άνδρες με Αρχιερατικές στολές , οι οποίοι καθώς γνωρίζω από τις Εικόνες Τους , ήταν Οι Τρεις Ιεράρχες , Ο Μέγας Βασίλειος , Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος και Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος , εγώ παρέλυσα από τον φόβο μου , έκανα τον Σταυρό μου , Τους Προσκύνησα με μεγάλο φόβο , Εκείνοι τότε μου είπαν , μην φοβείσαι Σοφιανή , εμείς είμαστε οι Τρεις Ιεράρχες , θέλουμε να Αφιερώσεις στον Θεό το σπίτι σου , για να γίνει Εκκλησία στο όνομα μας και Εμείς θα Πρεσβεύουμε για την Σωτηρία σου ...



Εγώ τόλμησα και Τους είπα , Άγιοι Δεσπότες μου , είναι αυτό το σπίτι κατάλληλο για Δοξολογία Θεού και κατοικία δική σας , εμείς είμαστε πτωχοί άνθρωποι , δεν έχουμε τον τόπο να κάνουμε Εκκλησία , όπως ορίζετε , δεν γνωρίζω και την γνώμη του συζύγου μου , ακόμη και αν θα μπορούσαμε να πάρουμε Βασιλική άδεια για την Ανοικοδόμηση αυτής της Εκκλησίας , Εκείνοι μου είπαν , μην στενοχωριέσαι που είναι ο χώρος ακάθαρτος και κοπρώδης , ούτε να φοβάσαι για την Βασιλική άδεια , φρόντισε εσύ να μας τον Αφιερώσεις , εμείς όλα τα άλλα θα τα τακτοποιήσουμε , την παλαιά εποχή ο αχυρώνας αυτός ήταν Ναός δικός μας , αν αμελήσεις και δεν κάνεις , όπως σου λέγομε , θα παρακαλέσουμε Τον Θεό να σου αφαιρέσει την ζωή σου ως παρήκοοι ...

Οι Άγιοι έγιναν άφαντοι , το βράδυ ήλθε ο άνδρας μου , του ανήγγειλα όλα τα γενόμενα , μετά από τρεις ημέρες , μετά το απόδειπνο και την μικρή Προσευχή μας , φάνηκαν πάλι Οι Άγιοι με σεισμό και μου είπαν μεγαλόφωνα , Σοφιανή γιατί δεν έκανες αυτό που σε ορίσαμε και μέλλεις να πεθάνεις με αιφνίδιο θάνατο , λέω του ανδρός μου , ακούς τι Προστάζουν Οι Άγιοι , αυτός αποκρίθηκε και είπε , Άγιοι μου τα είπε όλα η γυναίκα μου , είμαστε πτωχοί και δεν έχουμε τα μέσα , φοβούμεθα την εξουσία του κράτους , για αυτό δεν κάναμε τίποτε , επειδή όμως ορίζετε να τον Αφιερώσουμε στον Θεό και την Αγιοσύνη σας , από σήμερα να γίνει δικός σας ο τόπος αυτός ...

Οι Άγιοι του είπαν , αύριο το πρωί θα σκάψεις μέσα στον αχυρώνα , θα βρεις μάρμαρα , Σταυρούς και την Αγία Τράπεζα , θα πεισθείς έτσι στα λόγια μας , πήγαινε στον Σουλτάνο , ζήτησε του την άδεια και εμείς θα τον πείσουμε να σας την δώσει , Οι Άγιοι αναχώρησαν , την νύκτα την περάσαμε με Δοξολογίες στον Θεό , το πρωί ανακοινώσαμε το γεγονός στους συγχωριανούς μας , όλοι έτρεξαν με σκαπτικά εργαλεία να βοηθήσουν στο σκάψιμο , βρήκαμε την Αγία Τράπεζα από λευκό μάρμαρο και άλλα Εκκλησιαστικά αντικείμενα που ήταν χωμένα , πήραμε με ευκολία την άδεια από τον Σουλτάνο και άρχισε η Ανοικοδόμηση της Εκκλησίας ...

Είχαμε μερικά χωράφια , τα πουλήσαμε και αγοράσαμε διάφορα αναγκαία πράγματα για την Εκκλησία , τελείωσαν οι δουλειές , με Πατριαρχική Άδεια , ήλθε ο Άγιος Μητροπολίτης Κίτρους και την εγκαινίασε , κατόπιν φύγαμε από το χωριό μας , εγκατασταθήκαμε στην Κωνσταντινούπολη βρήκαμε σπίτι με ενοίκιο , σε παρακαλώ Άγιε Πνευματικέ μου , να πείσεις τον άνδρα μου , να μου επιτρέψει να γίνω Μοναχή , για να κλάψω τις αμαρτίες μου , αυτά τα τρία έτη που μου υποσχέθηκε Ο Κύριος , ότι θα μείνω ακόμη σε αυτή τη ζωή ...

Ο Πνευματικός της ακούγοντας αυτά , είπε στον άνδρα της να μην Την εμποδίσει να πραγματοποιήσει τον διακαή Της Πόθο , εκείνος του είπε ότι μετά από δυο χρόνια θα πάνε μαζί στους Αγίους Τόπους , να Προσκυνήσουν τα Ιερά Προσκυνήματα και να Αφιερωθούν στον Θεό , πούλησαν τα υπάρχοντα τους και έφυγαν για τα Ιεροσόλυμα , Εξομολογήθηκαν τα πάντα στον Πατριάρχη Σωφρόνιο , Κοινώνησαν Των Αχράντων Μυστηρίων , η Σοφιανή πήγε σε Μοναστήρι και έγινε Μοναχή με το όνομα Σωφρονία , ο άνδρας της πήγε σε ανδρικό Μοναστήρι και από Χρήστος ονομάστηκε Χαρίτων